

Position de l'Union royale des Juges de paix et de police (URJPP) au sujet du projet de loi du 16 octobre 2013 modifiant le Code judiciaire, le Titre préliminaire du Code de procédure pénale et la loi du 2 août 2002 concernant la lutte contre le retard de paiement dans les transactions commerciales en vue d'attribuer dans diverses matières la compétence au juge naturel (Chambre Doc 53 3076/001)

Standpunt van het Koninklijk Verbond van Vrede- en Politierichters (KVVP) over het wetsontwerp van 16 oktober 2013 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering en de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties met het oog op de toekenning van bevoegdheid aan de natuurlijke rechter in een aantal materies (Kamer Doc 53 3076/001)

TRIBUNAL DE POLICE

« Une nouvelle compétence pour le tribunal de police. Le projet permet au tribunal de police, saisi par une décision du tribunal correctionnel, de déterminer le montant du dommage d'une partie civile; cette compétence est facultative. »

Le Ministre de la Justice a déposé un projet de loi tendant à modifier les compétences, entre autres, des tribunaux de police. La présente note ne concerne que les tribunaux de police. L'idée de base est que les tribunaux de police voient leur nombre de dossiers diminuer, et que ce nombre diminuera encore à la suite de certaines modifications législatives récentes. D'autre part le tribunal de police est le juge naturel du dommage aux personnes, alors que le tribunal correctionnel est moins familier avec cette matière. Comme le tribunal de première instance a tendance à être surchargé, il y a lieu de prévoir des possibilités et moyens pour le décharger. Une mesure possible consiste à donner au juge correctionnel l'option de renvoyer son dossier au tribunal de police pour lui demander son avis sur l'évaluation du dommage aux personnes.

POLITIERECHTBANK

“Een nieuwe bevoegdheid voor de politierechtbank. Het ontwerp laat de politierechtbank toe, na een beslissing in die zin van de correctionele rechtbank, het quantum van de schade van een burgerlijke partij te bepalen. Deze bevoegdheid is facultatief.”

De Minister van Justitie heeft een wetsontwerp neergelegd, strekkende tot wijziging van de bevoegdheden van, onder meer, de politierechtbanken. Deze nota heeft enkel betrekking op de politierechtbanken. Het idee is gebaseerd op het feit dat het aantal zaken bij de politierechtbanken daalt, en deze daling zich zal voortzetten ingevolge enkele recente wetswijzigingen. Anderzijds is de politierechtbank de natuurlijke rechter van de lichamelijke schade, waar de correctionele rechter minder mee vertrouwd is. Terwijl de rechtbank van eerste aanleg de neiging vertoont om overbelast te worden, moeten er mogelijkheden en middelen voorzien worden om ze te ontlasten. Een mogelijke maatregel bestaat erin om de correctionele rechter de mogelijkheid te bieden om zijn dossier naar de politierechtbank te verzenden om zijn mening te vragen omtrent de begroting van de lichamelijke schade.

1. Nombre de dossiers

a. Chiffres absolus.

Il est constaté que le nombre d'affaires traité par les tribunaux de police diminue, puisqu'en 2010 le nombre ne dépassait plus les 290.000 unités, et que cette tendance se poursuivra suite à la mise en vigueur d'un régime particulier d'amendes administratives.

Il semble d'une part plutôt hasardeux de ne prendre qu'une seule année comme référence pour vouloir en déduire une tendance générale. De plus, les chiffres pour les années 2011 et 2012 (ainsi que 2013 pour 10/12) sont à disposition. D'autre part il est acquis que dans certains tribunaux de police le nombre d'affaires ne cesse d'augmenter.

Le calcul de la diminution éventuelle des affaires est dénué de tout sens s'il n'est pas tenu compte du nombre de magistrats prévu pour les traiter. Ainsi, pour la province du Limbourg les juges de police de complément ont été supprimés, ce qui équivaut, en diminution des effectifs, à 20% pour l'arrondissement de Hasselt et à 25% pour l'arrondissement de Tongres.

Le traitement administratif de certaines infractions n'est jusqu'à présent que lettre morte. La loi de 2003 n'a jamais été appliquée. Et la loi de 2012 ne l'est pas non plus, pour plusieurs motifs. De toute façon il y a lieu de noter que le traitement administratif des infractions est une possibilité et non une obligation pour le parquet.

La diminution du nombre de dossiers ne signifie pas nécessairement une diminution de la charge du travail. Cette diminution peut se traduire dans un nombre plus important de dossiers d'accidents de la circulation renvoyés devant le tribunal de police, alors qu'une

1. Aantal dossiers

a. Absolute cijfers.

Er werd een daling vastgesteld van het aantal zaken dat door de politierechtbanken wordt behandeld, dit cijfer in 2010 reeds minder dan 290.000 eenheden betrof, en deze trend zich enkel zal verderzetten ingevolge de inwerkingtreding van specifiek stelsel van administratieve boeten.

Het komt enerzijds nogal hachelijk om slechts één jaartal als referentie aan te nemen om daar een algemene tendens uit af te leiden. Bovendien zijn de cijfers voor 2011 en 2012 (evenals 10/12 van 2013) ter beschikking. Anderzijds staat vast dat het aantal zaken in bepaalde politierechtbanken gestadig toeneemt.

De berekening van de eventuele vermindering van het aantal zaken is zinloos indien er geen rekening gehouden wordt met het aantal magistraten dat voorzien is om ze te behandelen (werklastmeting). Zo werden sedert 2010 in Limburg de toegevoegde politierechters niet meer herbenoemd, hetgeen neerkomt op een vermindering van de effectieven van 20% voor het arrondissement Hasselt en 25% voor het arrondissement Tongeren.

De administratieve afhandeling van bepaalde verkeersovertradingen is tot hiertoe dode letter gebleven. De wet van 2003 werd nooit toegepast. En de wet van 2012 is het evenmin, om diverse redenen. Er moet in ieder geval aangestipt worden dat de administratieve afhandeling een mogelijkheid en geen verplichting is voor het parket.

De vermindering van het aantal zaken betekent niet noodzakelijk een vermindering van de werklast. Deze vermindering kan zich vertalen in een toename van het aantal verkeersongevallen die naar de politierechtbank verzonden worden,

partie est classé sans suite et revient parfois par la porte de la chambre civile avec une procédure nettement plus laborieuse pour conséquence.

b. Nombre de dossiers.

Dans l'exposé des motifs il est dit que les statistiques ne permettent pas d'évaluer le nombre exact ni approximatif de dossiers d'intérêts civils qui puissent faire l'objet de la mesure proposée. Les estimations faites pour les tribunaux de Gand (200 affaires), Verviers, Arlon, Marche-en-Famenne (50 chacun) ne sont pas vérifiables.

La première question est de savoir quel genre de dossier a été pris en considération.

Car, au-delà de dossiers de coups et blessures (de bagarre de café à faute médicale, en passant par toutes les gradations imaginables, viols, prises d'otages,...), il est bien certain que tout dossier dans lequel un préjudice d'un euro peut être accordé pour le dommage moral de la victime, peut faire l'objet d'un renvoi devant le tribunal de police.

Il faut en conclure que le nombre de dossiers à prendre en considération est bien plus vaste que les chiffres avancés actuellement.

Se pose également la question de savoir comment sera pris en compte ce type de dessaisissement dans les réformes ultérieures telles que la gestion et le financement des tribunaux.

2. Juge naturel

Si le juge de police est supposé être le juge naturel du dommage aux personnes, il ne faut pas perdre de vue qu'il ne l'est que depuis le 01.1.1996, et qu'avant cela c'était le tribunal correctionnel. Le juge naturel d'appel du

terwijl een deel daarvan dat geseponeerd werd soms ook terugkeert via de burgerlijke kamer met een veel arbeidsintensievere procedure voor gevolg.

b. Aantal dossiers.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de statistieken niet toelaten om het juiste of het benaderend aantal in te schatten van de zaken die het voorwerp zouden kunnen worden van de voorgestelde maatregel. De schattingen die werden gemaakt voor de rechtbanken van Gent (200 zaken), Verviers, Aarlen, Marche-en-Famenne (50 zaken elk) zijn niet verifieerbaar.

De eerste vraag is van te weten welke zaken in aanmerking genomen werden.

Benevens dossiers van opzettelijke slagen (van cafèruzie tot medische fout, en alle denkbare gradaties daartussen, verkrachtingen, gijzelingen...), kan elk dossier waarin aan een schadelijder één euro morele schade kan toegekend worden het voorwerp uitmaken van een verzending naar de politierechtbank.

Daaruit volgt dat het aantal dossiers dat in aanmerking moet genomen worden aanzienlijk groter is dan de cijfers die thans voorliggen.

De vraag mag ook gesteld worden hoe deze verzendingen zullen in rekening genomen worden in de volgende hervormingen zoals het beheer en de financiering van de rechtbanken.

2. Natuurlijke rechter

De politierechter beschouwd als de natuurlijke rechter van de schade aan personen. Er mag evenwel niet uit het oog verloren worden dat hij dit slechts is sinds 1996. Daarvoor was het de correctionele rechtbank. De correctionele

tribunal de police est le tribunal correctionnel. Il est donc parfaitement illogique que le juge d'appel (le juge supérieur) vienne demander l'avis du juge de première instance (juge inférieur) avant de se prononcer sur les intérêts civils. Force est dès lors de constater de l'autorité et de la légitimité du juge d'appel est mise en question. En plus, un nombre de ces affaires correctionnelles est traité devant une chambre à trois juges. Cela ne suffit-il pas ? Le projet actuel permet aussi au juge correctionnel siégeant en appel (par définition une chambre à trois juges) de renvoyer l'affaire au juge de police pour évaluation des intérêts civils, ce qui ne peut certainement pas être l'intention du législateur. Si dans le cadre des accidents de la circulation routière il peut être question d'un juge naturel, il est bien certain que c'est le juge du lieu de l'accident qui est le mieux placé pour en juger. Cela n'a que des avantages, en permettant au juge du lieu de prendre les mesures d'instruction qu'il estime nécessaire, et désengorge les tribunaux des sièges des compagnies d'assurances, réalisant ainsi une répartition 'naturelle' des dossiers. L'URJPP serait entièrement favorable à une telle mesure.

3. Référendaires

Il est plutôt désinvolte de prétendre que le juge correctionnel ne soit pas familier avec l'évaluation du préjudice corporel. D'une part, et contrairement au juge de police, il le fait depuis des siècles. D'autre part, il en est le juge naturel en degré d'appel. Il est indiscutable que cela fait partie de son métier. Et, pour autant que de besoin, il peut faire appel à un référendaire à cet effet.

rechtbank is de natuurlijke rechter in hoger beroep van de politierechtbank. Het is dus volkomen onlogisch dat de beroepsrechter (hogere rechter) advies zou vragen aan de eerste rechter alvorens zich uit te spreken over de burgerlijke belangen, die hij geacht wordt mogelijks te hervormen in graad van beroep. Er kan dan ook enkel vastgesteld worden dat het gezag en de legitimiteit van de rechter in graad van hoger beroep op losse schroeven komt. Bovendien wordt een aantal correctionele zaken behandeld voor kamers met drie rechters. Volstaat dit niet? Het huidige ontwerp laat de correctionele rechter in graad van beroep (per definitie een kamer met drie rechters) ook toe om de zaak naar de politierechtbank te verzenden voor begroting van de burgerlijke belangen, hetgeen zeker niet de bedoeling kan zijn van de wetgever.

3. Referendarissen

Het is eerder lichtzinnig om voor te houden dat de correctionele rechter minder vertrouwd zou zijn met de begroting van lichamelijke schade. Enerzijds, en in tegenstelling tot de politierechter, doet hij dit sedert eeuwen. Anderzijds is hij de natuurlijke rechter in graad van hoger beroep. Het maakt ontegensprekelijk deel uit van zijn beroep en de materie waarvan hij kennis moet nemen. Zijdelijks kan hierbij worden aangestipt dat de (informele) commissie voor de redactie van de indicatieve tabel paritair samengesteld is uit rechters uit de rechtbank van eerste aanleg en rechters in de politierechtbanken. En, voor zoveel als nodig,

4. Dommage aux personnes

Le dommage aux personnes victimes d'un accident de roulage (acte involontaire par excellence) ne se traite pas de la même façon que le dommage corporel d'une victime d'une agression corporelle (acte volontaire par principe). Il suffit de renvoyer aux décisions des cours d'assises pour conclure que le dommage moral des victimes est nettement plus élevé que celui prévu dans le tableau indicatif. C'est la logique même des choses.

Or, pour en arriver là, il faut avoir connaissance de l'entièreté du dossier. La victime d'un viol technique n'est pas la même que celle d'un viol avec séquestration, mutilation, etc...

Pour évaluer le préjudice il faut nécessairement prendre connaissance de tout le dossier. Il est inimaginable d'espérer intercaler ce genre d'activités dans le travail normal du juge de police, qui lui, n'est certainement pas un familier de la lecture de ce genre de dossiers (souvent énormes), ni de l'évaluation de ce genre de préjudice.

Très souvent le problème du dommage à une personne n'est qu'une infime partie d'un dossier beaucoup plus vaste tant par le nombre de prévenus que par le nombre de faits incriminés. Quel gâchis de temps et de moyens que de demander au juge de police d'essayer d'isoler la partie du dossier qui l'intéresse.

kan hij een beroep doen op een referendaris.

4. Lichamelijke schade

De schade aan slachtoffers van een verkeersongeval (een onopzettelijke daad bij uitstek) wordt niet op dezelfde wijze behandeld als de lichamelijke schade van het slachtoffer van lichamelijke agressie (in beginsel een opzettelijke daad). Het volstaat te verwijzen naar de beslissingen van de assisenhoven om tot de bevinding te komen dat de morele schade van de slachtoffers aanzienlijk hoger geschat wordt dan deze voorzien in de indicatieve tabel. Het is de logica zelve. Om tot deze beslissing te kunnen komen, moet echter heel het dossier gekend zijn. Het slachtoffer van een technische verkrachting is niet hetzelfde als dat van een verkrachting met gijzeling, verminking, etc.

Om deze schade te kunnen begroten moet noodzakelijkerwijs kennis genomen worden van heel het dossier, terwijl de correctionele rechter dit al gedaan heeft.

Het is ondenkbaar nog maar te willen hopen om deze soort van activiteiten nog in te lassen in het normale werk van de politierechter die, heel zeker niet vertrouwd is met de lectuur van dit soort (vaak enorme) dossiers, noch met de begroting van dit soort schade.

Heel vaak is het probleem van de schade aan een persoon slechts een heel klein gedeelte van een veel groter dossier zowel in aantal beklagden als strafbare feiten. Wat een verspilling van tijd en middelen om van de politierechter te verlangen het onderdeel uit dat dossier op te zoeken dat hem aanbelangt, terwijl de correctionele rechter veel beter geplaatst is om dat te doen, vermits het ook in zijn deel van het werk kadert.

De voorgestelde wettekst maakt melding van de lichamelijke schade en de daarmee samenhangende materiële schade. Ook de schade van de rechtspersoon ? want daarvan is

5. La procédure

La procédure telle que conçue dans le projet de loi est imprécise.

Qu'attend-on exactement du juge de police ?

Il est question d'un avis, d'une question préjudicielle, d'un jugement, d'une décision, la détermination du montant du préjudice, une compétence d'instruction...

Il n'est pas clair du tout dans quel état de la procédure le juge de police héritera du dossier, ni quelle sera sa mission précise.

L'examen du préjudice corporel nécessite généralement la désignation d'un médecin comme expert.

A qui appartient-il de désigner l'expert ? de prendre en charge le suivi de l'expertise ? de régler les incidents de procédure ? tout en respectant l'autonomie des parties pour les incidences civiles d'une procédure pénale.

Faut-il un débat sur le fond devant le juge de police, ou donne-t-il simplement un avis sur base des pièces, à l'instar de l'avis du parquet en matière civile.

Il est plus que certain que l'intention du législateur soit spécifiée.

Si le tribunal correctionnel peut renvoyer un dossier devant le tribunal de police, une question est de savoir devant quel tribunal de police. Dans certains arrondissements il n'y a pas qu'un seul tribunal de police, mais il y en a plusieurs. D'autres ont des sections par entité géographique. La question sera encore plus actuelle après l'unification des arrondissements par province.

de politierechtbank al helemaal niet de natuurlijke rechter, vermits dit veeleer de bevoegdheid is van de rechtbank van koophandel.

5. De procedure

De procedure die in het wetsontwerp is voorzien is onprecies.

Er is sprake van een advies, een prejudiciële vraag, een vonnis, een beslissing, de bepaling van het bedrag van de schade, een onderzoeksbevoegdheid...

Het is helemaal niet duidelijk in welke staat de politierechter het dossier zal overerven, noch welke zijn precieze opdracht zal zijn.

Het onderzoek van lichamelijke schade vereist meestal de aanstelling van een geneesheer als deskundige.

Wie zal de deskundige aanstellen ? de opvolging van de expertise voor zijn rekening nemen ? de procedure-incidenten oplossen ? daarbij rekening houdend met de autonomie van de partijen inzake de civielrechtelijke gevolgen van een strafproces. Zij kunnen zelfs onderling overeenkomen om een andere deskundige aan te stellen.

Komt er een debat ten gronde voor de politierechtbank, of geeft deze eenvoudigweg advies op basis van de stukken, zoals het parket in burgerlijke zaken.

Het is meer dan wenselijk dat de wetgever zijn intentie zou verduidelijken.

In het geval dat de correctionele rechtbank een zaak kan verwijzen, blijft ook de vraag open naar welke politierechtbank hij dat kan doen. In bepaalde arrondissementen is niet één maar zijn er meer dan één politierechtbank. Andere hebben afdelingen volgens geografische indeling. De vraag zal nog actueler zijn na de eenmaking van de arrondissementen per provincie.

6. Economie de procédure

Il va de soi que le renvoi d'un dossier devant une autre juridiction pour en traiter une partie signifie une perte de temps pour tout le monde, tant les parties que les greffes et les magistrats.

A la limite, une solution pareille pourrait s'envisager dans des affaires simples, mais alors le juge saisi devrait avoir suffisamment de compétence que pour les vider d'un coup.

Dans des dossiers plus complexes (pluralité de prévenus, de faits incriminés) la mesure est inopérante puisque l'appel, même s'il ne concerne nullement la partie civile, met fin à la procédure de renvoi. C'est la logique même des choses puisque le dossier part dans son entièreté vers la cour d'appel ou la cour de cassation. La partie civile tombera dans ce cas entre deux chaises, et ne pourra pas diligenter sa procédure.

Rien que le transfert des dossiers sur des distances parfois éloignées, n'est pas une évidence et entraîne des frais disproportionnés à charge de l'état au profit d'un litige essentiellement civil.

Il suffit de s'imaginer un dossier style 'Dutroux', 'Ghislenghien', 'tueries du Brabant',.... faisant la navette entre les tribunaux.

Il n'y a bien entendu pas que le transfert coûteux des dossiers, mais également le manque de place et de personnel dans les sections décentralisées de certains tribunaux de police. Quid si une partie demande la copie d'un dossier pareil au moment où il est stocké dans un tribunal de police ?

Le renvoi tel que prévu apporte un surcroît de travail pour tout le monde, et provoque une double instruction du dossier ainsi qu'un respect de plusieurs calendriers au lieu d'un seul.

Le texte actuel pourrait donner lieu à une

6. Proceseconomisch

Het spreekt vanzelf dat de verzending van een dossier naar een ander rechtscollege om er slechts een onderdeel van te behandelen tijdverlies meebrengt voor iedereen, zowel voor de partijen, de griffies als de magistraten.

Een dergelijk systeem zou ternauwernood kunnen bedacht worden voor eenvoudige zaken, maar in dat geval zou de gevatte rechter voldoende bekwaamheid moeten hebben om de zaak in een keer op te lossen.

In meer complexe dossiers (verschillende beklaagden, meervoudige ten laste gelegde feiten) is zo'n maatregel onwerkzaam omdat het hoger beroep, ook al heeft het helemaal geen betrekking op de burgerlijke partij een einde stelt aan de procedure van verzending.

Dit is de logica zelve vermits het dossier in zijn geheel naar het hof van beroep of het Hof van Cassatie vertrekt. De burgerlijke partij zal in dat geval tussen twee stoelen vallen en haar procedure niet kunnen verderzetten.

Niets dan de verplaatsing van de dossiers, soms over verre afstanden, is geen evidentie, en brengt kosten buiten verhouding mee ten laste van de staat en enkel ten bate van een essentieel burgerlijke zaak.

Het volstaat te verwijzen naar dossiers als 'Dutroux', 'Ghislenghien', 'Bende van Nijvel' om te bedenken wat de verhuis van dergelijke dossiers tussen verschillende rechtbanken met zich kan brengen.

Uiteraard is niet alleen deze verhuis erg duur, maar er is ook een gebrek aan plaats en personeel in de gedecentraliseerde afdelingen van bepaalde politierechtbanken, zelfs in hun hoofdgebouwen. Quid indien een partij de aflevering vraagt van de kopie van een dergelijk dossier op het ogenblik dat het gestockeerd wordt in een politierechtbank ?

De voorziene verwijzing brengt meerwerk mee voor iedereen, en leidt tot een dubbel onderzoek

triple procédure au lieu d'une seule comme c'est le cas actuellement. La partie civile devrait demander un calendrier de procédure devant le tribunal correctionnel pour obtenir un jugement de renvoi devant le tribunal de police, suivi par un calendrier de procédure devant le tribunal de police pour obtenir 'une décision', suivi d'un calendrier devant le tribunal correctionnel pour obtenir un jugement final (sous réserve d'appel).

A cela viennent s'ajouter les frais et débours de procédure tels que la manipulation, copies, plis judiciaires, etc.

C'est une perte de temps incommensurable et indéfendable pour les victimes.

Les confectionneurs du code judiciaire ont pour ces raisons évidentes limités sciemment le nombre de possibilités de renvoi.

7. Droits d'enregistrement

La question des droits d'enregistrement peut être posée.

Comme la procédure actuelle manque de précision, il semble qu'après la décision du juge de police, le juge correctionnel doit prendre la décision finale, susceptible d'appel.

Si les parties de mettent d'accord après la décision rendue par le tribunal de police, ce qui est leur droit le plus stricte, le litige tombe sans objet, avant-même que le droit d'enregistrement n'ait été perçu.

van de zaak, met naleving van verschillende kalenders en agenda's, in plaats van één enkele.

De huidige tekst kan aanleiding geven tot een drievoudige procedure, in plaats van één enkele zoals thans het geval is. De burgerlijke partij zou een procedurekalender moeten vragen voor de correctionele rechtbank om een vonnis van verzending naar de politierechtbank te kunnen bekomen, gevolgd door een procedurekalender voor de politierechtbank om 'een beslissing' te bekomen, gevolgd door een procedurekalender voor de correctionele rechtbank om een eindvonnis te bekomen (onder voorbehoud van hoger beroep).

Daarbij komen de kosten en uitgaven van verwerking, kopieën, gerechtsbrieven (aangetekend), etc

Dit tijdverlies is onmetelijk groot en niet te verantwoorden ten opzichte van de betrokkenen, en in het bijzonder van de slachtoffers.

De bedenkers van het gerechtelijk wetboek hebben om deze evidente redenen bewust het aantal mogelijkheden tot verzending beperkt.

7. Registratierechten

De vraag naar de registratierechten mag ook gesteld worden.

Aangezien de huidige procedure onvoldoende precies omschreven is, lijkt op dit ogenblik nodig dat de correctionele rechter opnieuw kennis zou nemen van de zaak na de beslissing van de politierechter, om het eindvonnis te maken.

Indien partijen een akkoord sluiten na de beslissing van de politierechtbank, hetgeen hun volste recht is, is het geding zonder voorwerp nog vóór de registratierechten geïnd kunnen worden.

8. Moralement

Le tribunal de police est une juridiction de proximité. Cela se voit du premier coup d'œil en rentrant dans la salle d'audience généralement comble et parfois encore trop improvisée (p. ex. Malines). Ne manque-t-on pas de respect vis-à-vis des victimes de faits volontaires en allant les placer entre les chauffards et ivrognes de la circulation routière ? Très souvent les faits de mœurs sont traités à huis clos par un tribunal correctionnel siégeant à trois juges.

Est-il moralement défendable de les renvoyer ensuite devant une chambre nécessairement à juge unique pour trancher sur la peine qu'elles ont subies, dans une salle comble où un tel dossier n'est manifestement pas à sa place et détonne entièrement. Et que doit en penser le public du tribunal de police ?

Conclusion :

Il est bien clair et évident que le projet de loi créant la possibilité de renvoyer un dossier d'intérêts civils ne correspond à aucune nécessité et n'est pas de nature à favoriser l'écoulement normal d'un dossier. Une procédure dans la procédure ne peut que provoquer du retard pour toutes les parties. En plus elle exige qu'au moins deux magistrats prennent connaissance du dossier au lieu d'un seul. Ce surcroît de temps et de charge du travail pour les magistrats, les greffes, les parties intéressées n'est réclamé ni demandé par personne et ne peut qu'accroître le ralentissement et l'enlisement des dossiers alors qu'ils connaissent un écoulement fluide en ce moment.

Le projet se heurte à un avis unanimement négatif de l'URJPP.

8. Moreel

De politierechtbank is een nabijheidsrechtbank. Dat is in een oogopslag merkbaar bij het betreden van de gewoonlijk overvolle zittingszaal die vaak nog al te geïmproviseerd is (vb. Mechelen). Is het geen gebrek aan respect ten aanzien van de slachtoffers van opzettelijke feiten om hen te proppen tussen snelrijders en dronkaards in het verkeer? Zeer vaak worden zedenfeiten behandeld met gesloten deuren door een correctionele rechtbank zitting houdend met drie rechters.

Is het moreel verantwoord om de partijen nadien te verzenden naar de politierechtbank die noodzakelijkerwijs alleen zetelt om te oordelen over het leed dat ze ondergaan hebben, in een overvolle zaal waar een dergelijk dossier manifest niet op zijn plaats is en volledig uit de toon valt. En wat moet het publiek van de politierechtbank hiervan denken?

Conclusie :

Het is klaar en duidelijk dat dit wetsontwerp dat de mogelijkheid creëert om de burgerlijke belangen van een strafzaak naar de politierechtbank te verzenden aan geen enkele behoefte beantwoordt en niet van aard is om het normale verloop van een dossier te bevorderen. Een procedure binnen de procedure kan enkel vertraging meebrengen voor alle partijen. Bovendien vereist zij dat ten minste twee magistraten zouden kennis nemen van de zaak in plaats van één enkele. Dit overbodig meerwerk en tijdverlies voor de magistraten, griffies en belanghebbende partijen wordt door niemand gevraagd noch gewenst, en kan, absoluut zeker, enkel de vertraging en de verzanding van de dossiers meebrengen terwijl zij nu een vlot verloop kennen. Het ontwerp stuit dan ook op een unaniem negatief advies van het KVVP.

KONINKLIJK VERBOND VAN DE VREDE- EN POLITIERECHTERS, v.z.w.
UNION ROYALE DES JUGES DE PAIX ET DE POLICE, A.S.B.L.

